

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1888-05-28

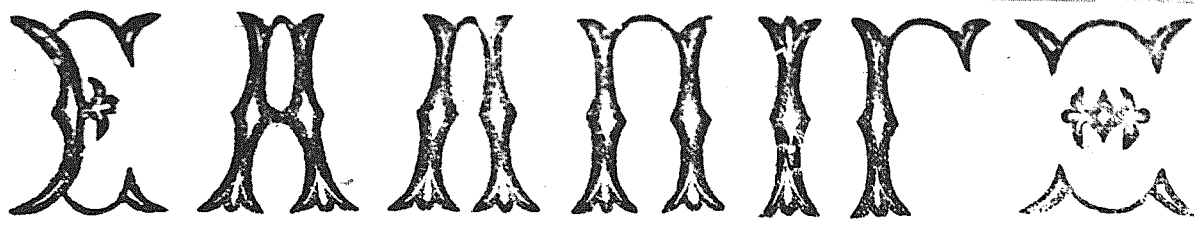
þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 7 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10327>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συντάχθη ειδικά
προκληρωτικῶς.
Ἐν τῇ πόλει
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν τῷ φύλλῳ
τερικῶ φρ. 15

Καταχωρήσας πρὸς
πληρωτικῶν. Εἰς πρῶ-
τον καὶ διατρέχει κατὰ
ἀποκοπήν. Ἄρθεα
σήμερον τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρῶνται δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἐν τῷ τυπογραφικῷ τῆς «Σαλευργασίας» ἐκτελοῦνται
διεφοροῦν τυπογραφικῶν ἐργασιῶν λίαν φιλοκλήως καὶ εἰς
τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς, πωλοῦνται δὲ ἑτοιμαὶ φορ-
τωτικῆς, γραμματικῆς, χειρῶν ἐπὶ ἀγγλικῶν κυανῶν
χάρτου, ἐκφορτωτικῶν κτλ. Τοιαῦτα εἰ βουλόμενοι εὐρίσ-
κουσι καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῶν κ. κ. Κ. Ἐλευθεριά-
δου ἐν τῇ ἀγορᾷ Πιπλῆδων καὶ Κ. Παπαδοπούλου ἐν τῇ
ἀγορᾷ τῶν Μικραβερτῶν, φρ. 93. Πρὸς τοὺς κ. αὐτοὺς
χρὴν συντομίαν δύναται πᾶς τις νὰ διβῇ οἰκονομικῶς
παραγγέλλων διὰ τυπογραφικῶν ἐργασιῶν.

Ὁ κ. Κλεάθης Δ. Βουλαλάς διαμένων
εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Μ. Κοιλανιῶς πω-
λεῖ σάπωνας Μιτυλήνης διεφορῶν ποιότητων
βραβευθέντας ἐν τῇ Βιεννῇ ἐκθέσει τοῦ 1875
διὰ μεταλλεῖου ἀργυροῦ μετὰ διπλώματος.—
Ἐπίσης πωλεῖ καὶ ἔλαια Μιτυλήνης ἐξαγο-
μενα δι' ἐκκοικτικῆς μηχανῆς ἄρτι ἐφευρε-
θείσης ὑπὸ τοῦ καταστήματος.

Λόγω ποιότητος καὶ γεύσεως δύναται νὰ
παραβληθῶσι πρὸς τὰ τῆς Λούκας.— Αἱ δὲ
τιμῆς τῶν ἀνω μνησθέντων εἰδῶν εἰς λίαν
συγκαταβατικῆς, οὐδένα φοβούμεναι ἀνταγω-
νισμῶν.

Οἱ κ. Νικήτας Σιατταλῶν καὶ Ἀριστέλης
Ν. Σιατταλῶν, Σιμαῖοι, ὑπήκοοι Ἴταλοὶ, οἰο-
πνευματικοὶ, ἐν τῷ ὑπ' φρ. 214 εἰς ὁδὸν
Μπιλιάρδου καταστήματι τῶν κατασκευάζουσι,
παντὸς εἶδους οἰοπνεύματα, διεφορῶν Μιξι-
γας, Κοκκῆ, Ρούμη, Πράντι, Ζιζιπράντι, Ζαμά-
γχα, Ἄμερ, Ἀψίθιον, Βερμούτη, Μέντας δι-
εφορῶν εἰδῶν, Σατρά, Βισσινάδες, Ταμαρίντια,
Σιρόπια διεφορῶν εἰδῶν, Πύρραν, Ζιζιπύρραν,
Γαζόζαν κτλ. εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς.

Ὁ πλοίαρχος τοῦ πλοίου «Θεολόγος» Ἀν-
δρέας Δαμπῆς, εἰδοποιεῖ ὅτι δέχεται ἕκαστον κα-
ρατέλλον οἶνον ἐντεῦθεν δι' Ἀλεξάνδρειαν ἀντὶ
2 1/2 φράγκων ναύλου. Τοῦτο πρὸς γνώσιν
πάντων τῶν ἐμπορευομένων.

ΚΑΙ Ἄλλη ἀποδείξις ὅτι ὁ λαὸς
ΠΑΣΧΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ.

Ὁ λαὸς τῆς Κύπρου μετὰ μεγάλης
εὐχαριστήσεως ἤκουσεν, ὅτι ἀπεφασίσθη
πλέον ὀριστικῶς ἡ ἀποστολὴ Πρεσβείας
εἰς Λονδίνον. Τοῦτο καὶ μόνον τῷ ἔ-
μεινε πλέον ὡς τελευταῖον καταφύγιον,
πρὸς τοῦτο καὶ μόνον τέλος ἐλπίζει, καὶ
τοῦτο ἀνέμενεν ἀπὸ πολλοῦ καὶ ἐδυσ-
φόρει, ἐνόσῳ ἐβλεπεν ἀναβαλλόμενον
καὶ ἐλυπεῖτο καὶ διεμαρτύρητο ὁ-
σάκις ἤκουεν ὅτι πιθανὸν νὰ ἐγκατα-

λειφθῇ τὸ σχέδιον. Ἦχει τὴν ἰδέαν οὖν
ἐξ ἑκείνου τοῦ Λονδίνου, τῆς μεγαλει-
τέρας καὶ πλεονεχτέρας πόλεως τοῦ
κόσμου, θὰ ἀκούσῃ εὐαγγέλια χερσὶ.
Πιστεύει ὅτι δι' ἐνὸς νεύματος τῆς Με-
γαλειτέρας καὶ πλουσιωτέρας βασιλεί-
στης τοῦ κόσμου, θὰ λυθῶσιν ὡς διὰ
μαγείας τὰ δεσμά του καὶ θὰ ἀνατελῇ
δι' αὐτὸν ἡμέρα χαρμύτνων, ἡμέρα ἀ-
γαθῶν ἀτελεύτητος. Ὡ! πόσον θὰ ἀ-
πελπισθῇ, ἐάν αἱ ἐλπίδες του αὐταὶ δι-
αφευθῶσι!

Μία ἐκ τῶν τρανοτάτων ἀποδείξε-
ων ὅτι ὁ λαὸς τῆς νήσου πάσχει πρᾶγ-
ματι εἶνε τὸ γεγονός, ὅτι ἄμα ἤκουσεν
ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ Πρεσβεία, ἄλλ' εἶνε ἀ-
νάγκη χημνάτων διὰ νὰ σταλῇ αὐτῇ,
προθύμως ἤνοιξε τὸ βιβλάκιον του ὁ-
πως συνεισφέρει καὶ ἀμέσως διέθεσε τὸ
κατάλληλον ἀναλόγως τῆς δυνάμεώς του
ποσόν, ποῦ μὲν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἐκ-
κλησίας του, ὅπερ πλείστον πρόσθεται
καὶ λυπεῖται ἡ τὸ ἰδικόν του, ποῦ δὲ
καὶ ἐκ τοῦ ἰδίου κατατεκληκότος βιβλα-
τίου του. Ἡ μεγάλη αὐτῆ προθυμία
εἶνε τῇ ἀληθείᾳ λίαν εὐχάριστος καὶ
λίαν ἀξιέπαινος καίτοι τὸ ὑπαγορευ-
σαν αὐτῇ αἴτιον εἶνε λυπερὸν.

Εἰς ποίαν ἄλλην περίστασιν ἀπεφά-
σιζεν ὁ χωρικός νὰ ἀνοίξῃ τὸ ταμειὸν
τῆς Ἐκκλησίας του, τὸ ὅποιον θεωρεῖ
ὡς μικρὸν καταφύγιόν του εἰς τὰς με-
γάλας στενοχωρίας του, ἢ νὰ ἀποφα-
σίσῃ νὰ διαθέσῃ ἐκ τοῦ βιβλατίου του
ἔστω καὶ ἐν σελήνιον χωρὶς νὰ αἰσθα-
θῇ τὴν τούτου τρομερὸν κλονισμόν; Πρὸς
ποῖον, ἔστω καὶ τὸν σεβαστότερόν του
ἄνθρωπον, θὰ ἐδίδεν ἀκράσιν ἂν τὸν
συνεβούλευε νὰ διαθέσῃ ἐν ποσόν διὰ
μίαν ἄλλην οἰκονομικὴν ὑπόθεσιν; Ὅτι
ἤκουε τὸ «ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἐλέησῃ», δη-
λαδὴ κατὰ τὸν νοῦν, ὅτι χωρὶς νὰ σκε-
φθῶμεν ζητοῦμεν πρᾶγματα ἐκεῖ ὅπου
πᾶν ἄλλο ἡ ταιαῦτα εὐρίσκονται. Καὶ ὁ-
μως σήμερον, οὐδὲν χωρίον, εἰς τὸ ὅποιον
ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ παρουσιασθῶσι
πολίται νὰ ζητήσωσιν ἀνάλογον συν-
εισφοράν, ἠρνήθη νὰ προσφέρῃ ἀμέσως
ποσόν ἀρκετὰ ἀνάλογον καὶ ἀρκετὰ
εὐπρεπές. Ὅτι δημοσιεύσωμεν ἐν συνε-
χίᾳ καὶ μετ' ἐπαίνων τὰ χωρία καὶ
τὰ ποσὰ ἅπερ συνεισέφερον ἕκαστον,
ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ἡ ταιαύτη διάθεσις πρὸς
γενναίαν συνεισφοράν εἶνε γενικῆς καὶ

ὅτι οὐδὲν χωρίον θὰ ὑστερήτῃ. Τὸ ἀ-
ναγκαιοῦν ποσόν εἶνε ἀρκετὰ μέγαλον,
εἶνε δὲ ἀνάγκη νὰ εὐρεθῇ ὅσον τὸ δυ-
νατὸν ταχέως καὶ μὲ τρόπον ὥστε νὰ
περισσεύσῃ διὰ νὰ ἐχωμεν πρόχειρον
χρηματικὸν εἰς πᾶν ἄλλο γενικὸν ζή-
τημα ἀπαιτοῦν ἐξοδα. Δὲν γνωρίζομεν
ἂν καὶ δευτέραν φοράν θὰ ζητηθῇ μία
τοιαύτη γενικὴ συνεισφορά, — εἴθε νὰ μὴ
λάβωμεν τοιαύτην ἀνάγκην, — εἰάν δὲ
περισσεύσῃ χρῆμα δύναται εἰς πᾶσαν
περίστασιν νὰ δαπανηθῇ δι' ἓνα πάλιν
καλὸν σκοπὸν ἐν τῷ μέλλοντι.

Πλὴν οὔτε πρὸς γενναιοσύνη εἶνε
ἀναγκαῖα σήμερον διὰ τὰς ἐνεργουμέ-
νας συνεισφοράς συμβουλή, οὔτε ὅπως
ἕκαστος ἐπιδείξῃ τὰ πατριωτικὰ του
αἰσθητάτα ἐγὼ ἀνάγκην προτροπῆς.
Ἄλλος ἀπαιτεῖ τοῦτο, ἄλλος κινεῖ τὴν
καρδίαν πρὸς γενναιοσύνη καὶ τὴν χεί-
ρα εἰς τὸ βιβλάκιον, ἄλλος κινεῖ τὰς ἐ-
ναρμονίους χορδὰς τῶν πατριωτικῶν
αἰσθημάτων, καὶ ὁ ἄλλος οὗτος εἶνε ὁ
ἐπιβλητικώτερος πάντων, ὁ μεγαλειτε-
ρος πάντων, ὁ κύριος ὄλων, ἡ ΠΑΤΡΙΣ,
ἣτις ἴσταται ἐνδοκρὺς καὶ ρακενδύτος
τὴν μὲν μίαν χεῖρα ἠνεωγμένην τείνουσα
τοῖς τέκνοις, διὰ δὲ τῆς ἄλλης δει-
κνύουσα τὴν μακρὰν ὁδὸν ἣν θέον νὰ
διατρέξωμεν. Τίς ἀναισθητεῖ εἰς τοιοῦ-
το κέλευσμα; τίς δύναται νὰ ἀδιαφο-
ρήτῃ εἰς τοιαύτην ἐπιταγήν; Καὶ ἰδοὺ
ὅτι ἡ νῆσος ὀλόκληρος ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέ-
χρι τοῦ ἄλλου ἄκρου ἐδείξε προθυμίαν
πρωτοφανῆ καὶ μοναδικήν. Ἰδοὺ ὅτι
καὶ ἐμπράκτως ὁ λαὸς ἀποδεικνύει ὅτι
πράγματι πάσχει, ὅτι ἡ κατάστασις
του εἶνε πρᾶγματι ἀφόρητος καὶ ὅτι
σκοπὸν ἔχει πλέον νὰ προβῇ εἰς πᾶν
μέτρον, ἐπὶ τὸ ὅποιον ἐλπίζει, ἔστω
καὶ μὲ κίνδυνον τῆς παντελοῦς κατα-
στροφῆς του. Προτιμότερα αὐτῇ, πα-
ρὰ ἡ αἰνιγματώδης τῆς ὑπάρξεώς τοῦ
κατάστασις εἰς ἣν ἤδη εὐρίσκειται.

[Πρὸς τὸν ἀξιότιμον ἀδελφόν συντάκτην τῆς «Ἀ-
ληθείας» ἐπέμψαμεν πρὸς δημοσίευσιν τὰ ἑξῆς:]

Ἀξιότ. κ. συντάκτη τῆς «Ἀληθείας»
Ἐν τῷ φύλλῳ σας τῆς 21 Μαΐου κατέ-
χωρήσατε δύο διατριβὰς, λίαν καθαπομένε-
σαι πρὸς δὲ δικαιώματι νὰ ἀπαντήσω διὰ τοῦ
αὐτοῦ φύλλου, χάρῃ τῶν ἀναγνώσων τοῦ
ἑμῶν λαοῦ, ἣδη ὑμῶν τὴν παρουσίαν ἀπὸ

τησίν μου, τήν ὁποῖον ἐλπίζω νά καταχω-
ρίσητε εἰς τὸ προσεχές φύλλον σας.

Παρά τῶ κοινῷ τῆς πόλεως μας διεδίδε-
το μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ἐν τῇ θυτικῶν οἰκίᾳ
διεκοιμωθήθησαν αἱ θρησκευτικαί μας τελεταί,
ἡμεῖς δὲ λαβόντες γνώσιν τῆς διαδόσεως καὶ
ἀγνοοῦντες αὐτὴν, τότε μόνον πρέπει νά ἀνανα-
κτώμεν ὅταν τὸ τοιοῦτο διαπράττεται ὑπὸ
Ἑλλήνων, ἐδημοσιεύσαμεν κατὰ δημοσιογρα-
φικὸν καθήκον τὴν διάδοσιν, χαρακτηρίζαντες
τὴν πράξιν ὡς φανατικὴν ἅμα καὶ βάρβαρον,
ἐὰν πράγματι τοιαύτη ἐγένετο, ἐπεξηγήσαν-
τες μάλιστα ἐν δευτέρῳ ἀρθρῷ μας κατὰ μι-
αν ἡμέραν δημοσιεύθεντι πρὸ τῆς ἀπαντήσε-
ως τῶν, τὴν ἀληθῆ πρόθεσίν μας, δόντες ὀ-
ριστικὴν ἀπορρομήν εἰς ἐξακριβωσιν ἢ διάφυσιν
τοῦ ἐν ζωνῆ διαδόσει ἐπεισοδίου τούτου, εὐ-
χόμενοι μᾶλλον ἀπὸ καρδίας τὴν ὀπισθόποτε
ταχέαν διάφυσιν αὐτοῦ.

Ἐνῶ λοιπὸν ἀνεμένομεν ἡμεῖς τε καὶ τὸ
δημόσιον ἀξιοπρεπῆ τινα διάφυσιν ἀνευ ἐλιγ-
μῶν καὶ προσωπικῶν ἐπιθέσεων, ἢ ἐὰν δὲν
ἦσαν γνωστὰ τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος, ἀ-
ποδοκιμασίαν μιᾶς τοιαύτης πράξεως ἐκ μέ-
ρους τῶν ἐχόντων πλειοτέρας μετὰ τῶν πο-
λιτῶν σχέσεις θυτικῶν, ἢ ἐπεξηγήσιν τοῦ τί
συνέβη καὶ παρεξηγήθη, ὡς προφορικῶς δια-
τείνονται ὡς ἐμάθομεν, εἶδομεν ἐν τῷ φύλλῳ
τῆς «Ἀληθείας» τῆς 21 Μαΐου διπλῆν ἀπάν-
τησιν, τὴν μὲν ἑλληνικὴν παρὰ τοῦ κ. Α. Μαν-
τοβάνη, τὴν δὲ γαλλικὴν παρὰ τοῦ κ. Γάλεπ
Σαούλ, ἐν συνεχείᾳ καὶ πρὸς ὑποσήμερον δῆθεν
τῆς πρώτης, ὡν ὅμως μόνῃ συνέχεια καὶ ἄρ-
μονικῇ συνεργασίᾳ εἶνε μόνον ἡ καθ' ἡμῶν
λίαν εὐγενῆς, ἀναλόγως τῆς γλώσσης, ἐπιθεσι-
τῶν λίαν ἐντίμων καὶ λίαν ἀνεπτυγμένων κυ-
ρίων τούτων, ἐν ὧς πρὸς τὸ ζήτημα εὐρί-
σκονται εἰς εὐσιώδη μεταξύ των διαφωνίαν
καὶ ἀντίφασιν. Καὶ ὡς, πρὸς τὰ καθ' ἡμῶν
γραφέντα οὐδεμίαν προσοχὴν δίδομεν, διότι τῆ
ἀληθείᾳ θὰ ἦτο δι' ἡμᾶς λίαν ἀπελπιστικὸν
ἐὰν ἀναμένομεν τιμὰς ἀπὸ τούτων καὶ τῶν
περὶ αὐτοῦ, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα ὅμως διὰ τὸ
ὁποῖον ἐνδιαφέρεται ὅχι ἄτομον ἀλλὰ τὸ κοι-
νόν, παρατηροῦμεν ὅτι ἐνῶ διὰ τῆς πρώτης
γενικῶς μὲν ἀλλὰ ρητῶς διαφεύδεται τὸ ἐκ-
τεθὲν γεγονός, χαρακτηριζόμενον ὡς συκο-
φαντία, διὰ τῆς ἐτέρας μακρὰν τοῦ νά δια-
φεύδονται αἱ τοῦ ἐπεισοδίου λεπτομέρειαι, ὁ-
μολογοῦνται μᾶλλον πλαγίως, τιθέμεναι ὅμως
ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἀσύλου τῆς οἰκίας.

Ἄλλὰ μήπως πταίομεν ἡμεῖς ἐὰν αἱ λε-
πτομέρειαι ἐξῆλθον τοῦ κύκλου τῆς οἰκίας καὶ
ἐλαβον τὴν μέχρι τοῦ πολλοῦ δημοσίου καὶ
ἡμῶν διάδοσιν; Μήπως πταίομεν ἡμεῖς ἐὰν
τὰ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς οἰκίας λαβόντα χώραν,
ἐγένοντο, φαίνεται, ἐνώπιον προσβληθείσης
δικαίως θρησκευτικῆς φιλοτιμίας, παρόντος τι-
νὸς ὀρθοδόξου; Τίς ἄρα γε ἐκ τῶν δύο συν-
ηδελφωμένων ἀλλ' ἀντιφασκουσῶν τούτων
ἀπαντήσεων εἶνε ἡ ἀκριβεστέρα; Ἡμεῖς ὀπισ-
θόποτε προτιμῶμεν τὴν πρώτην, τὴν διαφεύ-
δουσαν, καίτοι οὐχὶ λίαν εὐγενῶς διαφεύδου-
σαν, ἐφ' ᾧ καὶ μεγάλῃ ἡμῖν παρέχουσαν λα-
βὴν εἰς ἀντίκρουσιν, ἐὰν μὴ ἀπεσρεφώμεθα τὴν
ἐξακρον πλέον ἐπὶ ταύτης συζήτησιν. Τὸ αὐ-

τὸ δὲ μετὰ πρῶτον ἰσχυρῶς καὶ ὡς πρὸς
τὴν δευτέραν, ἐν τῇ ἡμεγαλαυχία ἐπὶ ὑψηλῷ
καὶ προαιωνίῳ πολιτισμῷ καὶ ἀνεξίτητῳ
πλείστην παρέχει τὴν ὕλην εἰς ἀείρεσθαι ἐκ
μέρους ἡμῶν, ἐὰν μὴ συστηματικῶς ἀπέχο-
μεν τῶν τοιούτων συνήθως σκανδαλωδῶν
καυχισιολογιῶν, εἰ αἱ ἐπὶ τὸν θρίαμβον αἰῶν
δὲν εἶνε βεβαίως ὁ μᾶλλον ζήλω ὅς. Τίτες
δὲ οἱ ἀληθῶς φανατικοὶ, ἡμεῖς οἱ ἀποκαλέ-
σαντες καὶ ἀποκαλυπτες φανατικὴν καὶ βάρ-
βαρον πᾶσαν πράξιν σκοπῶν ἔχουσαν τὴν δι-
κωμώδησιν μιᾶς τελετῆς οἰουμένης ζήλου
θρησκευματος, ἢ οἱ κήρυαι αὐτοὶ, εἰ ὁμολο-
γοῦντες ὅτι «θεωροῦσι τοὺς διαπράξαντας τοι-
οῦτό τι κατὰ πολλοὺς αἰῶνας προκηχωρημέ-
νους, ἢ ἡμεῖς ἐν τῷ πολιτισμῷ κρινέτω περὶ
τούτου τὸ δημόσιον».

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Πολλοὶ βρογαὶ ἔβρισαν καὶ γάλα-
ζα ἀρκετοῦ μεγέθους εἰσέσαν εἰς πλείστα
μέρη κατὰ τὸ τελευταῖον ἡμερῶν,
προξενήσασαι βλάβην οὐκ ὀλίγην εἰς τὰ
ὀπωροφόρα δένδρα καὶ παρασύραται
ἀρκετὰ πρόβατα. Εἰς τινα ἰδίως χωρία
τοῦ διαμερίσματος Ὀρεινῆς ἦσαν τὸ
πολλοὶ αἱ βρογαὶ ὥστε αἱ χωρικά
ἐφοβήθησαν κατακλυσμὸν. Δεμάτια καὶ
θημωνίαις ὀλοκλήρου παρέσυραν αἱ χει-
μαρροί. Ἐν τοσοῦτῳ κατὰ τοσοῦτον ὑ-
περεπλεόωσαν αἱ ἰδιοτροπία ἐν Κύ-
πρῳ, ὥστε θὰ ἦτο μᾶλλον ἀπορίας ἄ-
ξιον ἐὰν μὴ καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς ἐ-
πληροῦτο τοιούτων.

Δὲν εἶχομεν ἄξιον ὅτε δυσχυρίζο-
μεθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ εἶδε πάν-
τοτε μίαν εὐκαιρίαν ἀπάντησιν εἰς τὰ
ψηφίσματα μας. Μετὰ παρέλευσιν μι-
ᾶς ὀλοκλήρου ἐξήμερας κατώρθωσαν
τέλος νά κάμωσι τὸ μακρυνόν μέχρι
Λονδίνου ταξειδίον των καὶ νά ἐπιστρέ-
ψωσι πῶς νομίζετε; ... χάριτες ἀγρα-
φος. Ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μ. τῆς νήσου Ἄρμο-
στής προσεκάλεσε τὴν Α. Μακροχρότητα
καὶ τὴν ὑπ' αὐτὸν ἐπιτροπὴν Λευκωσί-
ας καὶ τινὰς τῶν βουλευτῶν καὶ ἐλα-
βε τὴν τιμὴν νά ἀναγγεῖλῃ εἰς αὐτοὺς
ὅτι «ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης ὡς πρὸς
μὲν τὴν φορολογίαν οὐδὲν δύναται νά
πράξῃ ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀνάδιωργάνωσιν
τῆς Ἀστυνομίας θὰ λάβῃ συντόμως ἀ-
νάλογα καὶ λυσιτελεῖ μέτρα». Ἄλλ' ἐν-
ταῦθα εἶνε ἀνάγκη μιᾶς ἐξηγήσεως ἐκ
μέρους τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ δὲν δύνα-
ται νά πράξῃ τι ὡς πρὸς τὴν φορολο-
γίαν εἶνε ἵσον τῷ: δὲν δύναται νά λαμ-
βάνῃ δικαίον φόρον, διότι οἱ Κύπριοι
δὲν ζητοῦν νά γείνουν ἀσίδοτοι τοῦτο
οὐδ' ὅταν οἱ ὀμόφλοὶ των κατεσπάρ-
ραττον προαιωνίον τυραννίαν ἐσκέφθη-
σαν νά πράξωσιν. Ἀπαιτοῦν δικαίαν
μόνον διανομὴν φόρου, ἀνάλογον πρὸς
τὰς δυνάμεις των, καὶ οὐδὲν πλείτε-

ρον τούτου. Ἐχει οἰκίαν π. γ. ὁ Κύπρι-
ος καὶ δὲν εὐρίσκει 5 χιλ. γρόσια διὰ νά
τὴν πωλήσῃ καὶ πληρῶναι φόρον ἐπὶ ἀ-
ξίας 30 χιλιάδων. Κατορθώνει νά τὴν
πωλήσῃ 4 χιλιάδας, ἐκδίδει τίτλους ἡ
Κυβέρνησις εἰς τὸν νέον ἀγοραστὴν ἐπὶ
τῆς αξίας 4 χιλιάδων καὶ ὅμως ἐξακο-
λουθεῖ νά λαμβάνῃ παρὰ τοῦ νέου κυ-
ρίου φόρον ἐπὶ αξίας 30 χιλιάδων. Δὲν
δύναται λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις νά θέσῃ
τέρμα πλέον εἰς τοιαύτας ἀδικίας; Μὴ
λοιπὸν διατὶ παραπονούμεθα ἐναντίον
τῶν δανειστῶν ἐκείνων, οἵτινες ἀντὶ 9
τοῖς ο]ο ὡς ὠρίσεν ἡ Κυβέρνησις
λαμβάνουν 40 τοῖς ο]ο τόκους;

Δικαίαν φορολογίαν λοιπὸν ἀπαιτεῖ
ἡ νῆτος, καὶ ἐὰν τότε τὸ ἐτήσιον ἐλ-
λεμμα καταντήσῃ εἰς 60 καὶ 70 χιλ.
λίρας, ὡς τὰ συμβιβάζῃ ὡς θέλει ἡ
Κυβέρνησις, ἀφοῦ δὲν δύναται νά
πράξῃ ἄλλο τι.

Μετὰ ἀξιεπαίνου ὄντως ζήλου ἐπε-
λάβοντο τὰ ἐνταῦθα μέλη τῆς ἐπὶ τῶν
ἀπαιτήσεων τῆς νήσου Ἐπιτροπῆς, τῆς
ἀθροίσεως συνεισφορῶν ὑπὲρ τοῦ ἐπιδι-
ωκομένου σκοποῦ. Ἐκαστος ἀνέλαβε
μίαν μερίδα χωρίων εἰς τὰ ὁποῖα με-
τέβη ἐξήτησε καὶ ἐλαβε τὰς συνδρομὰς.

Δημοσιεύομεν ἐνταῦθα τὰ χωρία
καὶ τὰ ποσὰ ἀπερ μέχρι σήμερον συν-
εἰσέφερον ἕκαστον.

(Διὰ τοῦ κ. Γ. Α. Κικαθῆμης)

Γερμασόγρια	λίρας	5
Φοινικάρια	»	3
Πύργος	»	4
Παροκλησιὰ	»	4
Μοναγροῦλι	»	4
Μονή	»	4

(Διὰ τοῦ κ. Δ. Χατζηπαύλου)

Ἄγ. Φύλαξις	»	10
Πολεμίδια	»	4

(Διὰ τοῦ κ. Μ. Η. Μιχαηλίδου)

Λάνια	λίρας	5
Μανδρυὰ	»	4
Φοινί	»	1 18
Πλάτρες	»	1 10
Τορνάριδες	»	1
Ὅμοδος	»	6
Βάσα	»	4
Ἄρσος	»	3 10
Ἄγ. Ἀμβρόσιος	»	1 10

Καὶ ὁ κ. Ξ. Κ. Κίζας καὶ ὁ κ. Γ. Σ.
Κωνσταντινίδης ἀπήλθον εἰς τὰ χω-
ρία πρὸς ἀθροίσιν συνδρομῶν.

Ἡ Times τῆς Λάρνακος μνεῖται ποι-
οῦσα ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 111 φύλλῳ τῆς πε-
ριτῶν προσώπων τῶν ἀποτελούντων
τὴν Πρεσβείαν, γράφει τὰ ἐξῆς περὶ
τοῦ κ. Θ. Περιστῆανη:
«Ὁ κ. Περιστῆανης εἶνε, πιστευόμεν,

εγγεγραμμένοι από του χρόνου της Κατοχής εις τα αρχεία του άγγλ. προξενείου ως άγγλος υπήκοος γεννηθείς εις την Κέρκυρα».

Ο κ. Θ. Περιστερίτης αναγνώσας ταύτα απήντησε τῷ συντάκτη της ρηθείσης εφημερίδος ως εξής περίπου: «Οτι εγεννήθη εν Λεμητσῶ και ούχι εν Κερκύρα, ο δε πατήρ του εν Λάρνακι. Η δε υπάρχουσα έγγραφη της οικογενείας του εις τα κατάστιχα του άγγλ. προξενείου, εξηγείται εκ τουτου, οτι επειδή αι Ιόνιοι νῆσοι δια της συνθήκης του 1815 είχαν τεθη υπό την προστασίαν της Μεγάλης Βρετανίας, άπαντες οι κατοικοῦντες τὰς Ιονίους νήσους απήλαυον της Βρετανικῆς προστασίας και δια τουτου τα κατάστιχα των βρετανικῶν προξενείων είχαν μερίδα ὄρισμένην δια τον κατάλογον των Ιονίων υπηκόων εν τοις βιβλίοις των. Μετά την προσάρτησιν των Ιονίων νήσων εις τὸ ἑλλ. Βασίλειον, οί τε κάτοικοι και οί εκτός τούτων υπήκοοι του Ιονίου κράτους, δυνάμει της προσαρτήσεως απέκτησαν την ἑλληνικὴν (θαλαγενείαν). Έκτοτε και ο κ. Θ. Περιστερίτης διατελεί πολίτης ἑλληνικῆς δυνάμει του αὐτου εὐτυχοῦς πολιτικῶ συμβάντος.

* *

Εὐχριστοῦμεν λίαν τῷ εκ Λευκωσίας ἀνωμόμως γράψαντι ἡμῖν και ἐκφράσαντι τὰς καλὰς ὑπερ ἡμῶν διαθέσεις του ἐπὶ της τελευταίας συμβάσει. Τὴν λίαν εὐφωδῶς σκοπεύειν διατρέψην του δὲν δυνάμεθα νὰ καταχωρίσωμεν οὐχι μόνον ὡς ἀνώμωμον ἀλλὰ και ὡς εκ συστήματος του νὰ μὴ καταφεύγωμεν εις τοιαῦτα κατ' οὐχι ἀνάφορτα μέσα πρὸς τὸ νὰ καταδῶμεν τον ἀντίπαλον. Εν ταῦτοις παρκαλοῦμεν πολὺ τον ἐπιστελλαντα νὰ μᾶς γνωρίσῃ τὸ ὄνομα του.

Χθὲς τὸ Ἰσπανικὸν πλοῖον «H. M. S. Nautilus» ὑπὸ τον πλοίαρχον Dou José Dalaprente» χρησιμεῖον ὡς σχολή, με πλήρωμα ἐξ 150, ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας, ἐρωδιάστη δια τροφῶν και ἀνεχώρησεν εις τὰ πελάγη.

* *

Τὸ ἔγκριτον ἑλληνικὸν φύλλον ἡ Τεργεσαία «Νέα Ἡμέρα» γράφει τὰ εξής περὶ Κύπρου: Οἱ Κύπριοι ἀπεφάσαν ν' ἀποστειλωσιν εις Ἀγγλίαν ἐπιτροπὴν εκ πέντε χριστιανῶν και ἐνὸς μωαμεθανου, ἵνα παραστήσῃ την οἰκονομικὰς ἀφόρητον κατάστασιν της νήσου και ζητήσῃ την κατάργησιν του ὑπερόγκου πρὸς την Πύλιν φόρου. Τὸ μέτρον εἶναι ἀριστον και δύνανται ν' ἀποφέρῃ αἶψα ἀποτελέσματα, ἀρκεῖ νὰ καταρτισθῇ ἡ ἐπιτροπὴ εκ προσώπων γνωσκόντων τὰς πολιτικὰς περιστάσεις και τὰ πρόσωπα της Ἀγγλίας και δυναμένων νὰ ἐνεργήσωσι δεξιῶς, ἐν μόνον παρὰ τοῖς ὑπουργοῖς, ἀλλὰ και παρὰ τοῖς βουλευταῖς και παρὰ τῷ τύπῳ και ἀμέσως παρὰ τῆ κοινῇ γνώμῃ. Η πρόσληψις μωαμεθανου εἶναι ἀναγκασιότατη, ἵνα καταστῇ δῆλον οτι δὲν πρόκειται περὶ ἑλληνικῆς σκευωρίας, ἀλλὰ περὶ ζωτικῆς ἀνάγκης ἔλου του κυπριακοῦ πληθυσμου.

Φίλε συντάκτη.

Καταχωρίσατε μόνον τὰ εξής εκ μέρους μου πρὸς τοὺς προσβληθέντας ζυτικούς κατὰ τὸ θρήσκευμα, οτι ἀφοῦ ἂ πρώτος τὰ συμβιβάζσῃ με τον

δεύτερον, και ὁ δεύτερος ἐξελέγη τὰ γραφόμενά του δια τινος... λεξικοῦ, τότε μόνον θὰ ἦνε ἄξιος ἀπαντήσεως εκ μέρους μου εις ὅσα ἐγραψαν κατ' ἐμοῦ.

Ο ἐπιστελλας σοι κατὰ πρόωτον τὸ διάφορον.

Εκ Λιμητῶν. 23 Μαΐου 1888.—Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἔρθονοι και ἐνταῦθα κατέπεσον βροχαὶ συνωδουμένοι ὑπ' ἀστραπῶν και βροντῶν, ὡς ἔφασι δὲν ἠκούσμεν καθ' ἕλον τον παρελθόντα χειμῶνα, κεραινοὶ δὲ δύο ἡ τετλητῶν ἀνθρωπίνους ὑπάρξει. Τὴν 21 φθίνοντας παρὶ την μεσημέριαν εις τὸ χωρίον Στάλου ἐνέσκηψε τοιοῦτος εις τὸ ἀνώγειον Ἰωάννου Πύρου ἐντὸς του ἔρκου του, διήλθε δὲ δια της ἐξωθύρας χωρὶς νὰ βλάψῃ οὐδὲνα, εἰμὴ οτι διέρρηξε τον τοῦχον της οἰκίας. Σήμερον πάλιν, ἐτέρῃ ἄρθου βροχῆ συνωδουμένη ὑπὸ τρομερῶν βροντῶν, μᾶς ἐφόρως δώρησε περὶ τῆ μεσημέριαν, με κεραινοῦν, ἔτις ἐκεραινώσε δυστυχῆ τινὰ γυναικᾶ, τυχοῦσαν περὶ τὰς 23 περὶπου στρέμματικα ἔξω του χωρίου μᾶς. Η γυνὴ κατόπιν πολλῶν περιθάλψεων, ἀραιμᾶσεως, ἐντριβῶν, κλ. συνήλθεν, ἀλλὰ με τὸ ἄνω ἡμῶν του σώματος της ἐγγεγραμμένον και με πληγὴν ὑπὸ τον δεξιὸν πόδα, και ἀφορητοῦς πόνους αἰθανομένη.

Οἱ γεωργοὶ μᾶς παρήτησαν τον θερισμὸν και ἤρξαντο της βιμβακοφυτείας, ἦν και μόνον ὠφελούν αἱ βροχαὶ της ἐποχῆς ταύτης, αἵτινες ἐκπύρην τὰς σπυρίδας.

Εκ τινων συμπρωμάτων αἰνυδίων θανάτων, ἐνταῦθα και εις τὸ χωρίον Ἀγ. Σέργιον, συμπεραίνωμεν οτι ἡ ἐγκεφαλονωτιαία μηνιγγίτις ἐπεσκέφη και τὰ μέρη μᾶς. Η κυβέρνησις πρέπει νομίζομεν νὰ διατάξῃ τον ἐπαρχικὸν ἱατρὸν, ὅπως συντομώτερον, κατὰ δεκαπενθήμεριαν τουλάχιστον, ἐπισκεπτήται τὰ μέρη μᾶς και διανεμῇ φάρμακα εις τοὺς ἀπόρους.

Λ.

Κύριε συντάκτη της «Σάλπιγγος» (εκ Κορυμνίου 12 Μαΐου 1888)

Τὸ παρελθὸν Σάββατον εις κλητῆρ ἐκίμισε τὰ ὑποδείγματα του σχολείου και τὸ ἐξοφλητήριον του διδασκαλοῦ ἔπως τὸ ὑπογράψῃ οὗτος και λάβῃ τὸ δικαίωμα εις τῶν ἐφόρων νὰ ζητήσῃ εκ Κερυνείας τὴν ἐπιχορήγησιν. Ἀφοῦ ὑπέγραψεν ὁ διδάσκαλος τὸ ἐξοφλητήριον, τὸ ἔδωκε πρὸς τον πρόεδρον, ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν τὸ ἐδέχθη ἀπαιτήσας παρὰ των συναδελφῶν του τὰ ἔσοδα του δια νὰ ὑπέγῃ και ζητήσῃ εκ Κερυνείας τὴν ἐπιχορήγησιν. Ἠναγκάσθησαν λοιπὸν νὰ δώσωσιν εις αὐτὸν 50 γρόσια, ἀλλὰ δὲν τὰ ἐδέχθη ὡς ὄλιγα ἔτε δὲ τῷ ἑκαμῶν οἱ λοιποὶ τὴν παρατήρησιν οτι μίαν ἡμέραν μόνον θὰ δαπανήσῃ και ἐπομένως εἶνε ἀρκετὰ, ἐθιμώθη και οὔτε πρόεδρος ἐνόησεν νὰ ἦμαι του λοιπού—εἶπε—οὔτε με μέλλει δια τὸ σχολεῖον ἐγὼ τὸ παιδί μου τὸ στέλλω εις ἄλλο χωρίον» και παρητήθη. Ἰδοὺ παραδειγμα προέδρων ἄξιον δημοσιεύσεως.

Εἰς διελθῶν ἐκείθεν

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὸ ἔαρ παρόχεται ὀπωσοῦν ἡσώχως ἀλλὰ τὸ θέρος δὲν προμηνύεται αἰσιον γράφει ἡ «N. Ἡμέρα». Η συγκέντρωσις στρατου κατὰ την Γαλικίαν ἡ ἐνεργουμένη ὑπὸ της Αὐστρίας ὑπὸ την εὐσχημιον πρόφασιν οτι κατὰ τὸ νέον σύστημα πρέπει ὅλα τὰ συντάγματα νὰ σταθμεύωσιν εις τὸ διαμερισματα ἐκ των ὀπωλων συμπληροῦνται ἐν ὧρα ἐπιστρατεύσεως, θὰ γεννησῇ νέας ἀντεγκλήσεις, θὰ βιάσῃ ὁ ἴσως την Ρωσίαν νὰ συνεχίσῃ τὰς στρατιωτικὰς συγκεντρώσεις. Ἀλλὰ ποῦ θ' ἀπολήξωσιν αὐταὶ αἱ στρατιωτικαὶ συγκεντρώσεις; Ἐφοδον μετακινουῦνται πρὸς την Γαλικίαν συντάγματα, μετακίρει και

ἡ Ρωσία μεραρχίας πρὸς την Πολωνίαν, ἄκρα δὲ κορυφῆς ἀπαιτεῖται, ὅπως φαντάζηται τις οτι δύο στρατοὶ δύνανται νὰ μείνωσι διηρηκῶς ἀντιμέτωποι χωρὶς νὰ ἐκτυροσκοπήσωσιν αὐτομάτως τὰ δ. π. λ. Ἡδη εκ Βερολίνου ἐδόθη τὸ σύνθημα της ἀναταρώσεως του οἰκονομικοῦ κατὰ της Ρωσίας πολέμου. Ο ἀρχικαρχεβίριος ἀπεφάσισε ν' αὐξήσῃ κατὰ πενήτηκοντα τοῖς ἑκατὸν τον φόρον ἐπὶ των ρωσικῶν σιτηθῶν, ἐν τῇ δεινῇ δὲ οἰκονομικῇ κρίσει, ἦν διέχεται ἡ αὐτοκρατορία του βορρᾶ, τὸ κίπτημα τουτου κατὰ της κεριωτέρας πηγῆς του ἔθρικοῦ πλοῦτου θ' ἀποβῇ ἐπαισθητότατον. Τὸ ἀγχιον τουτου διωκτικὸν μέτρον δικαιολογοῦν τὰ γερμανικὰ φύλλα, ἡμέχρι τουτου φιλοφροσύνη πρὸς την Ρωσίαν ἐθεμελιούτο ἐπὶ της προϋποθέσεως οτι και ἡ Ρωσία θὰ ἐπολιτεῖτο φιλικώτερον πρὸς την Γερμανίαν, ἀλλ' ἡ προσδοκία αὕτη διεψεύθη, τὸ δὲ ἀσφαλέστατον σήμερον μέσον πρὸς τήρησιν της εἰρήνης εἶνε ἡ ὑποπόμεινσις των ρωσικῶν οἰκονομῶν. Τὸ προσεχὲς μέλλον θὰ ἀποδείξῃ κατὰ πόσον εἶνε ὀρθὴ ἡ σκέψις αὕτη.

Ἐν μέσῳ των διαταράξεων τουτων των διεθνῶν σχέσεων, δὲν ἠξιώθη της δεούσης προσοχῆς ἐν τῇ Ἑσπερία ἐν μέγα γεγονος, ἡ ἐγκαινισις της εις Θεσσαλονίκην σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Ἡδη εκ Παρισίων θὰ κατέρχεται τις εις Θεσσαλονίκην ἐντὸς 64 ὡρῶν. Ο Δούναβις ἀπέχει τώρα 24 ὡρας μόνον του Αἰγαίου, αἱ δὲ ἀμαχοστοιχίαι αἰτινες πρὸς τὸ παρὸν θὰ μετακομίζωσιν ἐμπορεύματα δύνανται ἐν ἀνάγκῃ νὰ μεταφέρωσι μετὰ της αὐτῆς ταχύτητος και τὰ αὐστριακὰ στρατεύματα. Τῆς ἐμπορικῆς ταύτης ἐπικρατήσεως της Αὐστρίας ἐν τῇ Μακεδονία ὁ Ἀθηναῖκος τύπος ἐπιλαμβάνεται ἐμβριθῶς, ὡς πρωτίστη δὲ ἔθρική ἀνάγκη παρίσταται σήμερον ἡ ἐνωσις της ἑλλάδος πρὸς την μεγάλην ταύτην σιδηροδρομικὴν ἀρτηρίαν ὑφ' ἧς διατίμνεται ἡχεροδότησος. Η ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὑπὸ την μεγαλεπήβολον διεύθυνσιν του κ. Τρικοῦπη δὲν ἀποδείξῃ ἐνώπιον ἀναγκαιῶν θυσῶν πρὸς ἐπιστρωσιν της μέχρι Ἀρισσοῦς γραμμῆς, ἀλλὰ τὸ δυσχερέστατον του ἔργου μέρος εἶνε ἡ προσαρμογὴ των ἑλληνικῶν σιδηροδρομῶν εις τοὺς τουρκικόν, τὰς δυσχερείας δὲ ταύτας δύνανται νὰ ἐκτιμῆσωσιν οἱ παρακολουθήσαντες μετὰ προσοχῆς τὰς δεκαετῆς διαπραγματεύσεις, αἰτινες προσητήθησαν των ἐγκαινίων της εις Θεσσαλονίκην γραμμῆς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Παρίσιοι 31 Μαΐου.—Ο κ. Κοκλέ ἀπαρτῶν εις ἐπερώτησιν λέγει οτι οκ. Τίτσα εἰδήλωσεν οτι οὐδεμίαν εἶχε πρόθεσιν νὰ προσβάλῃ την Γαλλιαν ὁ δὲ κόμης Καρλόκης εἰδήλωσε την ἰδίαν του δια τὸ ἀπρόοπτον. Ο κ. Κοκλέ ἐπὶ τῇ εὐκαιρία ταύτη εἰδήλωσεν οτι ἡ πολιτικὴ της Γαλλίας εἶνε ἀπολύτως εἰρηρικὴ και εἴςσον ἀπαμειμακρομένη πάσης σκέψεως προσβολῆς ἡ προκλήσεως.

1. Ἰουνίου.—Αἱ ἐφημερίδες ἐπαινοῦσι την ἀγόρευσιν του κ. Κοκλέ ἐν τῇ Βουλῇ. Τὰ «Ἡμερησίου νέα» λέγουν οτι ἡ συζήτησις αὕτη τιμᾶ την Γαλλιαν.

1. Ἰουνίου.—Ἐκ τῆ Βουλῆ των ἀντιπροσώπων ὁ Κοκλέ εἶπεν οτι ἡ ἀγόρευσις του κ. Τίτσα εἶνε ἀδικαιολόγητος ὁ κόμης Καρλ. και ὁ κ. Τίτορις ἀπέκρουσαν

την ιδεαν προσβολης προς την Γαλλίαν. 'Εαν αι διαθεταίωτες αυται ηνε ειλικη ηνεις εναπόκειται πω κ. Τίσια να διασκιδάση την παρεξηγημιν ταύτην. Η πολιτικη της Γαλλίας εινε ειρηρική. Τλαινιττόμενος τα ληθόντα μέτρα δια τα γερμανικά σύνορα ο κ. Κοκλέ ειπερ ότι η Γαλλία θα λάβη τα μέτρα έκείτρα τα οποια θα κίνη αναγκαια.

Ρώμη, 1. Ιουλίου.—Ο Καρτιπέ επέστρεψεν εις Μασσαύαν κομίζων επίστολὰς του Νερούς.

Λονδίον, 1. Ιουλίου.—Ο κ. Λαβουσιέρ κατέκρινε την κατοχήν του Σρνακίμ. Ο κ. Φέργυσσων απήρτησεν ότι η κατοχή της θέσεως ταύτης κωλύει την αωματεμποριαν και την πειρατείαν και προσστατεύει το εμπόριον. Αλλα εθνη εκτιμούν το Αφρικανικόν εμπόριον. Η Κυβέρνησις χορηγεί την προστασίαν της εις όλους τους Αγγλους εμπόρους, οτινε εινε ετοιμοι να αδήςωσι το εμπόριον των εις την Ανατολικήν Αφρικήν.

ΠΟΙΚΙΛΑ ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ ΕΝΕΚΕΝ ΑΝΘΩΝ.

Κατά το πρώτον δεκαπενθήμερον του μηνός Μαρτ. ο νέος Άγγλος κ. JOHN HARA και η ευειδεστέρα νεκρά Άγγλις σύζυγος αυτού Αραβέλλα, ανήκοντες άμφοτεροι εις άριστην κοινωνικήν τάξιν προσήλθον εις το δικαστήριον της πόλεως Μ. . . , φέρόντες ο μόν άλλος τι (CARDENIA) επί της κομμοδότης, η δε ώρξίον ρόδον επί της κόμης. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου έμαθε μετ' εκπλήξεως παρὰ του νεκρού-ευγενούς ζεύγους, ότι εύρισκοντο εκεί, όπως διαλευκώσαι.

Άλλά, φαίσεθε ευτυχέστατοι και κωμωμένοι ο εις δια τον άλλον, παρετήρησεν ο γηραιός δικαστής. Καί έμως ηλθομεν δια το δικζύγιον. Δέν είναι αληθές, αγαπητή Αραβέλλα; Βεβαιώτατα, καλέ μου φίλε. Καί η αίτια, κύριε δικαστά είναι σοβαρωτάτη. Ω! και! προσέθηκε ο σύζυγος. εγώ αποστρέφομαι τα ρόδα και λατρεύω τας γαρδανίας.

30 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ Τά κυριώτερα ιστορικά γεγονότα (συνέχεια)

- 811. Νικηφόρος ο αυτοκράτωρ της Κωνσταντινουπόλεως έχστρατεύσας κατά των Βουλγάρων, έφρονεθη εις την μάχην τον διεδέχθη ο υίός του Σταυράκιος, αλλά μετ' άλλους μήνας εξεθρονίσθη από τον επ' αδελφόν γαμβρόν του Μιχαήλ, οστις ανέθη εις τον θρόνον.
813. Λέων ε. ο Αρμένιος διεδέχθη τον Μιχαήλ.
814. Θάνατος Καρλου του μεγάλου εις 72 ετών ηλικίαν τον διεδέχθη ο υίός του Λουδοβίκος Πίος, ητοι ευσεβής.
820. Λέων ο Αρμένιος έφρονεθη, διεδέχθη την αυτοκρατοριαν Μιχαήλ ο ε', ο τραυλός.
828. Έκκερτος ο βασιλεύς της Βυσαυτίας έγινε κύριος της Άγγλιας, υποτάξας τους λοιπούς ηγεμόνας της.
829. Άλωσις της Κρήτης, της Σικελίας, και της κ. του Ιταλίας υπό των εν Ισπανία Αράβων. Θάνατος του τραυλου Μιχαήλ τον διεδέχθη ο υίός του Θεοφίλος τέτε η αυτοκρατορία της Κωνσταντινουπόλεως περιωριζετα εις την Θράκη, Μακεδονίαν, Ελλάδα, Ηπειρον, και την μικράν Ασίαν, των λοιπών μερών κυριευθέντων υπό των Αγαρηών.
842. Θάνατος Θεοφίλου του αυτοκράτορος τον διεδέχθη ο ανήλικος υίός του Μιχαήλ γ', δια τον οποίον εκυβέρνα η μητηρ του Θεοδώρα Αναστήλωσις των εικόμων υπό της Θεοδώρας τέτε έφρήσαν οι Ρώσοι, δρμήσαντες κατά της Κωνσταντινουπόλεως, άλλ' εκ τριχμίας καταπονήθη ο στόλος των.
843. Αιχρήθη το βασίλειον του Μεγάλου Καρλου υπό των τριών υιών του Λουδοβίκου Πίου εις τρία, Γαλλίας, κ. . .

Και έρω, ανερώτησεν η Αραβέλλα, μετά της γαρδανίας και λατρεύω το ρόδα. Ένωσεν, Κύριε ο καστιά, εις ο από κοινού βίος αποβάνει εδωκατος Δεκάτης της ήμερας ο κήπος και η αίτουσά μου άλλαζοντο θύιν.

Ένωσ, ειπεν ο δικαστής και έτοιμώζω άρτίως το έπιτραπον.

Κυρία Αραβέλλα, ειπεν ο πρό άλλου σύζυγος, υποκλιόμενος εύγενώς πρό της σύζυγου του. Δια πρώτην και τελευταίαν φοράν δεχθεθε την γαρδανίαν ταύτην; Μετ' ευχαριστήσεως Κύριε και ύμεις προσέθηκε μετ' τα μελιχρόλια η πρώην σύζυγος. Οα δεχθήτε δια μιαν φοράν εν ρόδον;

Οα το διατηρήσω πάντοτε ως προσφιλή ανάμνησιν, ειπεν έκείνος υποκλιόμενος.

Ο δικαστής έπαυσε γράφων και έβεινε προσεκτικόν ος πρός το συνδιαλεγόμενον ζεύγος.

Οτι έγεινεν έγεινεν ειπεν η Αραβέλλα. Άλλ' εάν ενόσω είθεε σύζυγός μου τας εύρισκον και αποξ' μόνον τόσον ευγενή, εσον πρό άλλου!

Το αυτό εκκεπήτην περι ύμων, Κυρία.

Έτοιμοι, ειπεν ο δικαστής. Ευχαριστήθητε Κυρία, να υπογράψητε.

Η Αραβέλλα υπέγραψε μετ' ούτην ήσεως. Ο HARA έπρξε το ύδιον.

Κυρία και Κύριε, ειπεν ο δικαστής, όρεθίω να αναγνώσω την άπόφασιν εις επήκρον ύμων. Ενώπιον έμου του Θωμά Μάκρερσον δικαστού εν τη πόλει Μ. έπκρουσθήτην ο κύριος και η κυρία. . . δηλώσαντέ μοι ότι. . .

Ο δικαστής διεκόπη. Το άκροκλήριόν του είχε τα δάκρυα εις τους οφθαλμούς.

Οτι, εξήκολούθησεν ο δικαστής, θα ζήσωσι πάντοτε αλληλολατρευόμενοι και συγχαρούντες άμοιβαίως τας αδυναμίας άλλήλων.

Απλή κρυγή γαρξ άπεκρή εις τας τελευταίας του δικαστού λεξεις και η Αραβέλλα έφρήθη εις τας άγκάλας του σύζυγου της.

Ο ΕΣΤΕΜΜΕΝΟΣ ΒΟΗΘΗΣ.

Αι Μύσται μ' ανεβίδεσαν επί του Έλικώνος μ' έδειξαν των ρωδιώνων των κήπον τον άνθηρόν. Εξέλεξα εν ρόδον του, έστέρηθη μ' αυτό μόνος και βίπτω πάντ' αντίπαλον με τουτο τολημρόν.

Ευκόλως όστις ύψωθη κ' ονίζεσαι και πίπτει. Το ρόδον του μακρίνεται, κλίνει και ώχρια.

Ιταλίας, και Γερμανίας και το μόν της Γαλλίας Εκαβεν ο β', Καρόλος ο βαλακρός, το δε της Ιταλίας ο Λόθαρος, και το της Γερμανίας ο Λουδοβίκος.

848. Οι Σλάβοι και οι Ρώσοι εδέχθησαν την χριστιανικήν πίστιν.

860. Κατ' αυτούς τους χρόνους ηεχισεν η Γερμανική γλώσσα να γίνεται γραφική, εύρεθέντων γραμμικών δια πάντα φθόγγον της υπό του μοναχού Οττεφρείδου.

862. Ο Ρούρικος έστάθη πρώτος βασιλεύς της Ρωσσίας.

867. Θάνατος Μιχαήλ γ', αυτοκράτορος, εξ έπιβουλης του Βασιλείου Μικεδόνος, οστις και τον διεδέχθη.

871. Ο Μέγας Άλφρέδος ανέθη εις τον θρόνον της Άγγλιας, κ' έούστησε την εν Οξωνία ακαδημίαν.

876. Θάνατος Λουδοβίκου του α βασιλέως της Γερμανίας, και διαίρεσις του βασιλείου εις τους τρεις υίους του Κρολόμενον, Λουδοβίκον, και Καρόλον Παγών. Εξών ο πρώτος έλαβε την Βυσαυρίαν, Παννονίαν, Καρυνθίαν, Βοημίαν, και Μοράβιαν, ο δεύτερος τους Οστροφράγκους, Σαξόνιας και Θυριγγούς, ο δε τρίτος την Αλαμαννίαν.

879. Π εν Κωνσταντινουπόλει Η' οικουμενική Σύνοδος.

881. Καρόλος ο Παγός, ο βασιλεύς της Αλαμαννίας, έστέρη αυτοκράτωρ της Ρώμης μετ' δε τριών ετη ηνωσέν εις τον εκαυτόν του όλον το βασίλειον του Μεγάλου Καρλου, άλλα δι' άλλον καιρόν.

884. Λέων ε. ο σοφός διεδέχθη από τον πατέρα του Βασίλειον την αυτοκρατοριαν της Κωνσταντινουπόλεως. Ουτος εξέδωκε συλλογήν των νόμων, ητοι τα λεγόμενα βασιλικά.

911. Θάνατος του σοφού Λέοντος, τον διεδέχθη ο υίός του Κωνσταντίνος ζ', ο Παρφυρογέννητος. Έξέλειον οι

Μένον τον ταπεινόφρονα κληώνος ποσά δέν ρίπται διότι, βαίνων χαμηλά, βαδίζει σπερεί.

Ένι Ταραξία. Ουχ' εύρεν αυτός άνεσιν, ουδέ και ήσυχίαν, ο κόσμος πλήν ήσύχασε και εβρε σωτηρίαν.

Απέθανε πλέον αυτός και πάγει εις τον Άδη, ως υποφέρωσι νεκροί στ' άνήλιο σκοτάδι.

Αφόρητος έγένητο αυτός ο παραξίος, τους πάντας συνετάραξεν άνευ όρθορσίας. Έν Βαρωσίους. Χρ. Παπαδόπουλος.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Table with 2 columns: Commodity and Price. Includes items like Κρατία πρώτης ποιότητος γρ. (150-165), κρατία δευτέρα (130-145), κόκκινα (110-128), ζουσιμένα (40-100), βκή σούμα 19 βαθ. η δκ. παρ. (42), Χαρούπια εις τας αποθήκας γρ. (86-90), and το χαλεπών καντάρι.

(Με λίραν Άγγλιας 132)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εις το κατάστημα του κ. Γεωργίου Β. Ψυλλίδου κείμενον εν τη μεγάλη άγορά, πωλούνται καπέλλα ψάθινα άντι ενός σελινίου έκαστον.

Προξάτο και εξακολουθεί η ζήτησις θειαφίου πρός θε άφωμα των άμπελίων.

Ο κ. Α. Γαλανίδης όστις κέκτηται καλλίστης ποιότητος τοιούτο μετὰ του καταλλήλου μηχανήματος, παρέχει μεγάλας εύκολίας εις τους μη δυναμένους να το πληρώσωσιν ήδη. Πρός περισσότεραν δε εύκολίαν των χωρικών έστειλεν άρκετην ποσότητα εις το χωριον Λιμνάτι, όπόθεν δύνανται τα γεινιάζοντα χωρία να ζητώσι παρὰ του έκεί κ. Χρηστοφη Δεκατρη. Σπεύσατε διότι πλησιάζει να λείψη.

Καρολίδαι από την Γερμανίαν, και μετέθη η μοναρχία εις τον Κορράδον Δούκαν της Φραγκίας.

912. Ρόλλων, ηγεμόν των Νορμάνδων, εδέχθη την χριστιανισμόν, και τον εξήπλωσεν εις την Νορμανδίαν.

919. Θάνατος του Κορράδου, βασιλέως της Γερμανίας, τον διεδέχθη Έρρίκος α, ο Ορνωθόθηρας.

936. Όθων α, διεδέχθη από τον πατέρα του Έρρίκον, την βασιλείαν της Γερμανίας.

951. Όθων α, βασιλεύς της Γερμανίας, εκύριευσε την Ιταλίαν, έστέρη αυτοκράτωρ της Ρώμης, και ηνωσε την Ρωμικήν αυτοκρατοριαν με το Γερμανικόν κράτος.

959. Θάνατος Κωνσταντίνου ζ', αυτοκράτορος του Βυζαντίου τον διεδέχθη ο υίός του Ρωμανός.

962. Όθων α, αυτοκράτωρ της Γερμανίας έστειψε δια του Πάπα τον υίόν του Όθωνα β', διάδοχόν του.

963. Θάνατος του Ρωμανού αυτοκράτορος του Βυζαντίου τον διεδέχθη ο στρατηγός Νικηφόρος. Νυμφευθείς την γυναίκα του Θεοφανώ.

964. Ο Νικηφόρος έφρονεθη από τον στρατηγόν Ιωάννην Τσιμισκήν, όστις ανέθη εις τον θρόνον παράλαβών κοινωνούς της βασιλείας τους υίους του Ρωμανού, Βασίλειον, και Κωνσταντίνον.

970. Εισβολή των Ρώσων εις την Θράκη, άλλ' απέκρούσθησαν υπό των αυτοκρατορικών στρατευμάτων.

976. Θάνατος του Τσιμισκή το διεδέχθη ο Βασίλειος υίός του Ρωμανού, όστις κατέστρεψε το Βουλγαρικόν βασίλειον.

Εκ του τυπωγραφείου Σαλαγγροσ